

Hans Thyge Jacobsen: Jeg kan på det konservative folkepartis vegne tiltræde dette lovforslag og slutte mig til de udtalelser, som de to foregående talere fremsatte. Det giver jo sig selv, at denne ordning er et led i de aftaler, der er truffet de fire partier imellem. Derudover er vi meget tilfredse med, at der ydes de gamle og invaliderne denne refusion for det, som de ellers måtte miste.

Jeg må måske have lov til, inden jeg forlader talerstolen, at udstøde et hjertesuk i anledning af folkeforsikringskommissionens søvn. Jeg ved nok, at kommissionens højtærede formand har haft overordentlig meget at gøre som Grønlandskommissionens formand, men nu er dette arbejde, såvidt jeg kan skønne, tilendebragt, og vi kan måske derfor se hen til, at folkeforsikringskommissionen genoptager sine møder.

Svend Jørgensen: Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse. Jeg har ikke noget imod udvalgsbehandling, hvis det kan ske hurtigt.

Ragnild Andersen: Det foreliggende lovforslag giver rentemodtagerne og de kronisk syge et beløb, akkurat så stort som det, man tager fra dem i form af kødrabatmærkerne, der jo som bekendt ikke dækkede de forhøjede priser på kød og flæsk. Man kan diskutere, hvorvidt det er bedre for rentemodtagerne at få rede penge i stedet for mærker. En del vil rimeligvis finde det bedre at få kontanterne. Hvad man ikke kan diskutere er, at dette jo ikke betyder nogen ændring i rentemodtagernes i forvejen alt for dårlige økonomi. Renten er nu som før lige utilstrækkelig og karrig, men det må vel i denne forbindelse hilses som et gode, at den højtærede socialminister dog ikke, som tilfældet er med forsørgere med børn, nøjes med at meddele dem, at de får en skattelettelse, kaldet børnetillæg, i stedet for de tidligere udleverede rabatkort.

Hvad jeg imidlertid ikke er enig med den højtærede socialminister i, og hvad jeg ikke kan forstå at socialministeren affinder sig med, er den måde, hvorpå man giver dette beløb til rentemodtagerne. Gennem en særlig lov sørger man for, at grundbeløbene ikke forandres. Det har vi nu været udsat for flere gange. Jeg har på mit partis vegne ved adskillige lejligheder kritiseret dette, at man gennemfører ekstraordinære tillæg til rentemodtagerne og ikke inkluderer dem i grundbeløbene, for det betyder jo, at mennesker, der får deres understøttelser og hjælp på socialkontorerne, rammes deraf. Loftet over

socialkontorernes satser er aldersrentens grundbeløb, og når grundbeløbene ikke påvirkes af stigningerne, påvirkes udbetalingerne på socialkontorerne ikke heller. Jeg har kritiseret det før, og jeg gør det igen, ikke mindst på alle deres vegne, som rammes af direkte nedsættelser og forringelser i forbindelse med hele det foreliggende forlig, der har været til drøftelse her i dag. I forbindelse hermed protesterer jeg imod, at man ikke forhøjer grundbeløbene ved denne lovs gennemførelse som ved de andre love om tillæg til rentemodtagerne. Hvem er det, der må finde sig i at aflevere kødrabtmærkerne, uden at få nogen erstatning, altså udsættes for direkte tab? Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) sagde, at den kritik, der var fremsat overfor lovforslaget, rørte ham ikke — sådan er den kominforme receipt, sagde han og tilføjede: forliget rummer værdifulde perspektiver.

Jeg skal tillade mig at pege på et par af de perspektiver, som det ærede medlem kalder værdifulde, og jeg skal da minde det ærede medlem om, at selvom rentemodtagerne får en erstatning for kødkortene i form af 40 kr. til hver person, så vil der være rentemodtagere, ægtepar, hvor kun den ene har ret til renten, og hvor den anden er henvist til eventuelt at få et tilskud på socialkontoret. Lad os sige, at manden er mellem 65 og 70 år og får sin rente, konen er måske mellem 60 og 65 år, hun får intet ifølge nærværende lovforslag. Heller ikke hendes understøttelse på socialkontoret forhøjes derved. Dette ægtepar sætter 40 kr. til i tab på kødrabtmærkerne, det er uomtvisteligt. Og så er der dem, der er sygemeldte og kun får kummerlige dagpenge plus et supplement fra socialkontoret. Medmindre de har børn og får børnetilskud, må disse fattige mennesker aflevere 80 kr. pr. år, som de i dag har liggende i mærker i deres skuffe, mærker, som bliver ugyldige. De, der gennem længere arbejdsløshed har opbrugt deres arbejdsløshedsunderstøttelse og er overgået til socialkontorerne, må også aflevere, medmindre de har børn og får børnetilskud: Det samme gælder enkerne, de mange enker, vi har, og som man jo er vidende om må gå på socialkontorerne, især når de kommer op i alderen mellem 50 og 60 år, hvor de har meget svært ved at få arbejde. Disse enker får ingen erstatning, de sætter de penge til, som de har troet de ville have fået på kødrabtmærkerne.

Med andre ord, for alle disse kategorier gælder det, at forliget her betyder en nedskæring, et minus svarende til værdien af de kødrabtmærker, de får i dag. Det gælder